

ORTA DÜZEY PİYANO EĞİTİMİ İÇİN REPERTUVAR SEÇME İLKELERİ

Şehnaz ERTEM

Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü,
Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara.

Özet

Orta düzey piyano eğitimi, başlangıç aşamasında öğrenilen piyano çalmaya ilişkin davranış ve becerilerin geliştirildiği, yeni ve bir üst basamaktaki davranış ve tekniklerin öğrenildiği bir süreçtir. Piyano eğitiminin her aşamasında olduğu gibi, orta düzey piyano eğitiminde de istenilen davranış ve becerileri öğrenciye kazandırmada en önemli araçlardan biri, öğrencinin seviyesine uygun, dengeli, doğru "repertuvar seçimi"dir. Uygun repertuvar seçimi, becerinin, fiziksel yeterliliğin, müziksel ilginin, pedagojik değer ve öğrencinin duygusal olgunluğunun dikkatli bir şekilde dengelenmesi ile ilgilidir. Bu makalede, ilgili kaynaklar incelenerek, piyano eğitiminin orta düzeyi tanımlanmış, bu düzeydeki bir öğrencinin kazanmış olması gereken davranış, beceri ve tekniklere ait bilgiler verilmiş, orta düzey piyano repertuvarı seçimine ilişkin ilkeler belirlenmiş, uygun repertuvar seçiminin piyano eğitimindeki yeri ve önemi vurgulanmıştır.

THE PRINCIPLES IN CHOOSING REPERTOIRE FOR INTERMEDIATE PIANO EDUCATION

Abstract

Intermediate piano education is a process that skills and behaviours about piano playing learned in beginning level are developed, and techniques and behaviours in new and next step are learned. As every stage of piano education so, in being acquired to required skills and behaviours to students, one of the most important tools is choosing correct and balanced repertoire which is appropriate for student's level. Choosing appropriate repertoire involves a carefully balancing of skills, physical ability, musical interests, pedagogical value and student's emotional maturity. In this article, by searching the national and foreign references which are related to this subject, intermediate piano education was defined, the knowledge about behaviours, skills and techniques that have to be acquired by a student in intermediate level was given, the principles on choosing a repertoire for intermediate piano repertoire were determined and choosing appropriate repertoire's role and the importance of the piano education were emphasized

1. Giriş

Piyano eğitimi çalgı eğitiminin temel boyutlarından biridir. Piyano bireye çoksesli müzik yapma olanağı sağlaması nedeniyle diğer çalgı gruplarından farklı bir konuma sahiptir. Bu bağlamda, mesleki müzik eğitimi veren veya müzik öğretmeni yetiştiren kurumlarda öğrenim gören her öğrenci piyano eğitimi almaktadır.

Piyano çalmasını öğrenme, temelde zihinsel, devinışsel ve duyuşsal becerilerin gelişimini kapsayan çok yönlü ve karmaşık bir süreçtir. Piyano eğitiminin temel amacı, sağlam bir teknikle birlikte öğrencinin müzikal gelişimini sağlamaktır. Teknik beceri müziksel ifade gücüne erişmede bir araçtır, esas olan müzikaliteyi geliştirmektir. Ancak, müzikal duyarlılıkta istenilen, beklenen seviyeye ulaşmak için de öğrencinin teknikle ilgili bazı sorunlarını aşmış olması gerekir. Teknik yeterliliğe ulaşmanın temelinde doğru el pozisyonu, doğru oturuş /duruş (posture) gibi davranışlara ve tuşe, sonorite, klavye hakimiyeti, ajelite gibi becerilere sahip olma yatar. Piyano eğitiminin başlangıç aşaması, bu davranış ve becerilerin kazanılmasının temelini teşkil ettiğinden önemi büyüktür. Ancak, kazanılan bu temel davranış ve becerilerin geliştirilmesinin yanısıra, yeni ve bir üst basamaktaki davranışları, teknikleri öğrenme, bunun sonucunda da, daha farklı boyutlarda ve stillerde eserleri çalma, tanıma, müzisyenlikle ilgili becerileri kazanma, geliştirme, piyano eğitiminin bir sonraki basamağı olan orta düzeydeki bir piyano eğitiminde gerçekleştirilebilmektedir. Bahsedilen davranış ve becerileri öğrenciye kazandırmada en etkili yollardan biri öğretmen tarafından seçilen uygun repertuvardır.

Bu makalede, belgesel tarama yöntemi kullanılarak orta düzey piyano eğitimi tanımlanmış, bu düzeyde eğitim gören bir piyano öğrencisinin kazanması gereken davranış ve beceriler belirlenmiş, orta düzey piyano repertuarı seçimine ilişkin ilkeler saptanmış, uygun repertuar seçiminin piyano eğitimindeki yeri ve önemi vurgulanmaya çalışılmış, son olarak da konuya ilişkin önerilere yer verilmiştir.

Orta Düzey Piyano Eğitimi

Eğitimciler, piyano eğitiminin orta düzeyini, ya eserlerin teknik gereklerini, gerekli önkoşulları ve mevcut becerileri tanımlayarak, ya da, öğrencinin zihinsel açıdan hazırbulunuşluğunu göz önünde bulundurarak tanımlamaya çalışmışlardır.

Maris'e göre; " İy motive edilmiş bir öğrenci, bir veya iki yıllık bir piyano eğitiminin ardından, orta düzeyin başlarındaki bir repertuar için hazır olabilir. Bu düzeye gelebilme, yaşı, çalışmak için hazırbulunuşluğu, zekayı, müzikaliteyi, fiziksel koordinasyonu, çalışmanın niteliğini ve miktarını, duygusal olgunluğu, aile ve arkadaş çevresinden gelen cesareti, desteğı içeren çok geniş ve çeşitli faktörlere bağlıdır." Bastien ise, bu düzeydeki piyano öğrencilerini bir beceri düzeyinden çok, bir yaş grubu olarak tanımlar. Bu öğrencilerin genellikle, motive edilmiş, ilgili ve öğrenmeye karşı gerçekten istekli olduklarını belirtir, yaş grubunu ise lise dönemindeki öğrenciler olarak betimler. (1)

Orta düzeydeki piyano çalışmalarında geçen yıllar, öğrenciye yetenekli ve bağımsız bir müzisyen olarak gelişmesine yardımcı olacak hem teknik hem de fonksiyonel becerilerin kazanıldığı bir süreçtir.

Bu düzeye gelmiş bir öğrenci, triadları (3 sestene oluşan 5'li akor) bütün çevrimleriyle çalabilmeli ve tanıyabilmelidir. Çeşitli pedagoglar, ayrıca, orta seviyeye sahip bir öğrencinin tüm majör ve minör tondaki gamları, tetrakord (4 perdeden oluşan dizi) dizileri bütünlük içinde çalabileceklerini öne sürerler. Hinson'a göre, orta düzeyin ilk evrelerindeki bir öğrenci, J. S. Bach'ın "Anna Magdalena Notebook" Albümündeki zor parçaları, orta evredeki öğrenci, zorluk derecesi J.S.Bach'ın "Notebook for W.F. Bach" Albümündekilere yakın parçaları ve orta düzeyin sonlarındaki bir öğrenci ise J.S.Bach'ın "2 sesli Envansiyonlar" düzeyine yakın parçaları çalabilecek düzeye gelmelidir. Birçok pedagoga göre, orta düzeydeki bir öğrencinin artikülasyon becerileri kontrollü bir legato (bağlı) ve staccato (kesik kesik) çalışması kapsamlı, iki el arasındaki ifade ve tuşe farklılığı kontrollü olmalıdır. Aynı zamanda, bu öğrenciler, özellikle mordan, grupetto ve kısa tril gibi süslemeleri çalabilecek düzeydedir. Bu düzeyde kazanılması gereken diğer davranışlar ise şunları içermelidir: Parmak numarası değiştirme, çift nota basma, oktavlarda rahatlık, ellerde bağımsızlık, kaliteli ses üretimi, klavyenin tümünü kullanma, pedal kullanma. (2)

Orta düzey piyano eğitiminde kazanılması ve geliştirilmesi gereken beceri ve davranışların yanı sıra, bu düzeydeki öğrenci için zor gelebilecek, bu nedenle de, kaçınılması gereken teknikler de vardır.

Maris'e (3) ve Garden, Mach ve Uszler'e (4) göre bu aşamada kaçınılması gereken teknikler şunlardır:

- 1-Elin esnekliğini aşırı derecede zorlayan dört sesli akorlar.
- 2-Üç veya daha çok partili yapılar, motifler.
- 3-Bir elde aralıkların hızlı değişimi.
- 4-Hız, dinamik ve motiflerin aşırı ve karmaşık değişimi.
- 5-Aynı elde çalınması gereken iki partiden her birini farklı tuşe ve dinamiklerle çalma.
- 6-Hızlı, ani ve çabuk çalınması gereken ters atlamalar.
- 7-El pozisyonunu sık değiştirme.
- 8-Uzun tril gibi virtüözite göstermek için kullanılan süslemeler.

Repertuvar Seçimi

Piyano eğitiminin hangi aşamasında olunursa olunsun istenilen davranışları, becerileri kazanma ve geliştirmede, beklenen hedeflere varmada en önemli araçlardan biri

“repertuvar” dır. Piyano eğitiminin başlangıç düzeyinden ileri düzeyine kadar her aşamasında öğrencinin düzeyine uygun repertuvar seçimleri titizlikle yapılması gereken, en kritik konuların başında gelir. Camp (5) çeşitli düzeydeki piyano eğitiminde repertuvar seçimlerinde göz önünde bulundurulması gereken hususları şöyle açıklamıştır:

1. Notasal ve yapısal örneklerin çeşitliliği
2. Klavyenin tümünü kullanma
3. Çeşitli dönemlere ait farklı stil özellikleri içeren eserler
4. Çeşitli karakterlerdeki eserler
5. Çalması kolay fakat yorumlaması, seslendirmesi zor olan eserler
6. Çeşitli teknik becerileri kapsayan ve bu becerileri geliştiren eserler.

Akyıldız, Arseven ve Şentürk’e (6) göre, çalgıda öğrenmenin ilk ve en stratejik adımı, eser, yani repertuvar seçimidir. “ Eser seçimi, tüm diğer eğitim alanlarından farklı olarak, çalgı eğitimi geleneğinde programın kendisidir.”

Garden, Mach ve Uszler’e (7) göre, öğretmenin esas rolü öğrenmeyi kolaylaştırmaktır. Bunu yapmak için, öğretmenin, öğrencisinin öğrenme stilini, kişiliğini, güçlü ve zayıf yönleri ile kişisel amaçlarını bilmesi gerekir. Ayrıca, öğretmenin geniş bir materyal malzemesini de tanınması ve daha da önemlisi öğrenme süreci içerisinde bu materyalleri nasıl hazırlayacağını bilmesi gerekir.

Camp (8) ve Apfelstadt’a (9) göre, uygun repertuvar seçmek eğitimcinin en önemli görevlerinden biridir. Uygun repertuvar seçimi, becerinin, fiziksel yeterliliğin, müziksel ilginin, pedagojik değer ve öğrencinin duygusal olgunluğunun dikkatli bir şekilde dengelenmesi ile ilgilidir. Bu dengenin kurulması için, öğretmen öğrencinin çalış seviyesi hakkında donanımlı bir bilgiye sahip olmaya ihtiyaç duyar ve bu bilgiyi öğrencinin teknik ve müzikal eksikliklerini gidermek ya da bu alanlardaki becerilerini geliştirmek ve keşfetmek için bir başlangıç noktası olarak kullanır.(10)

Camp’a (8) göre, öğrencinin tecrübe kazanacağı repertuvar seçimleri, öğretilecek teknik ve davranışları uygun bir şekilde sıralayarak yapılmalıdır. Yani, materyalin uygun, dengeli bir sıralamayla öğretilmesi anahtardır. Bu sıralamayı yapmak öğretmen için çok önemli bir görevdir. Öğrenci, bu şekilde hazırlanan bir repertuvar yardımıyla başarılı olabilir.

Repertuvar belirlemeden önce öğrencilerin önceki piyano eğitimine ilişkin bilgi edinmek önemlidir. Piyanoya nerede başladılar? Hangi yolu, yöntemi takip ettiler? vb. Eser seçerken, öğrencinin teknik becerileri, müzikal kavrayışları, duygusal gereksinimleri ve fiziksel özellik ve hazırbulunuşlukları göz önünde bulundurulmalıdır. Hedefleri, amaçları belirginleştirmek ve bu amaçların başarılması için gerçekçi bir ders programı oluşturmak önemlidir. Müzik seçiminde göze alınacak temel şeylerden biri

müziğin kalitesi olmalıdır. Edisyon kalitesi de dikkat edilecek diğer bir faktördür. (11)

Öğretmen öğrencinin eğitimi süresince aceleci olmamalıdır. Gerektiğinden fazla veya çabuk ilerleme beklentileri öğrencinin gelişimini, derslere karşı motivasyonunu olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Gültek'e (12) göre de, derse sıklıkla zor ögeler getirildiğinde hem öğretmen hem de öğrenci gereksiz bir efor sarf ederek genel ilerlemenin yavaşlamasına neden olunur. Özellikle çocuklara seviyelerinin üstünde ödevler verildiğinde genellikle ilgileri dağılır ve korkarlar. Yetenekli olanlar bu tür ödevleri belki başarabilirler, fakat, piyano ve müzikten soğuyabilirler. Bunu önlemenin en önemli yolu anlayışlı bir öğretmen tarafından seçilen doğru bir repertuvardır.

Daha önce de belirtildiği üzere, orta düzeydeki bir piyano öğrencisi, piyano çalmak için gerekli temel davranışları kazanmış, sınırlı da olsa belirli bir teknik düzeye ulaşmıştır. Yani, öğrenci, teknik ve müzikal anlamda gelişeceği, piyano edebiyatının daha kapsamlı ve farklı eserlerini çalabilme, tanıyabilme olanağına sahiptir. Başka bir deyişle, eser düzeyi ve çeşitliliği bakımından seçenekler artmıştır.

Agay başarılı bir piyano öğretmenini tanımlarken, öğretmenin bütün ilgili müziksel öğeleri, kavramları bilmesi ve sistematik bir öğretim planı içerisinde bu bilgilere nasıl başvuracağına dair işlemlere ilişkin sağlam bilgilere sahip olması gerektiğini belirtmiştir. Bu, aynı zamanda tüm dönemlere ilişkin piyano edebiyatını bütünüyle tanımayı ve eserlerin teknik yeterlilik düzeyini bilmeyi de kapsamaktadır.(13)

Bu düzeye ait repertuarı seçerken eğitimciler hem eserlere hem de öğrenciye ait olan çeşitli faktörlerin farkında olmaları gerekir. Her parçanın teknik gereksinimleri göz önünde tutulmalı ve öğrencinin teknik beceri düzeyiyle uyuşmalıdır. Scanlan, becerilerin ve müzik anlayışının gelişimi için materyalin müzisyenliğin gereklerine göre sıralanması gerektiğini vurgulamıştır. Teknik gelişimin yanı sıra öğrencileri motive edecek parçalara da repertuvar da yer verilmelidir. Bunun gerçekleşmesi için, öğretmenin parçanın ruhu ve karakteri hakkında bilgi sahibi olması ve öğrencileriyle bu parçaları eşleştirebilmeleri gerekmektedir. Bu, özellikle yeterli deneyim sahibi olmayan öğretmenler için zor bir görevdir. Birçok pedagog, piyano öğretmenlerinin orta seviyedeki piyano repertuarına ait detaylı bilgiye sahip olması gerektiği konusunda görüş birliği içerisinde. Magrath, piyano eğitiminde orta düzeyinin gelişme sürecinde dengeli kalılabildiğinde öğrencinin çalışmalarında önemli bir dönem olduğunu belirterek, benzer düzeydeki parçaların seçilmesi gerekliliğini ve sonucunda da benzer zorluk derecelerinde yeni mücadelelere ihtiyaç olduğunu vurgulamıştır.(14) Örneğin, öğrencinin repertuarında, bulunduğu seviyenin hem altında hem de üstünde eserlere vermek pedagojik açıdan uygun değildir. Eserleri seçerken bu tür dengelere dikkat etmek gerekir.

Öğretmenler, repertuarı, sıklıkla, '4 temel gıda grubu' kullanıyormuş gibi değerlendirirler. Öğretim programı barok, klasik, romantik ve modern dönemlerden eserler içermelidir.

Örneğin, barok döneme ait bir ödev verildiğinde, öğrencinin parça içinde geçen teknikleri, artikülasyon türlerini, ritm yapılarını öğrenmiş veya öğrenmeye hazır duruma gelmiş olması gerekir. Alexander'a (15) göre, barok döneme ait eserler çalmak için öğrencinin sekizlik, onaltılık değerleri ve noktalı ritimleri öğrenmiş olması gereklidir. Eğer öğrencinin ritm konusunda bir problemi yoksa, el koordinasyonunu sağlamasında sorunlar yaşanmayacaktır. Bu nedenle, öğrencilere bu tür ritm yapılarını içeren hazırlayıcı nitelikte eütleri çalıştırmak, barok eserleri çalmada kolaylıklar sağlayacaktır. Teknik açıdan bakıldığında, barok bir eser çalarken, el ve eller arasındaki koordinasyon içerisinde parmaklarda bağımsızlığa ihtiyaç vardır. İyi bir gam tekniğine sahip olma bu düzeyde başarı kazanmada esastır. Ayrıca, öğrencilerin bu düzeydeki eserleri gerektiği şekilde çalabilmeleri için nota okuma, basit armonik bağlantıları kavramada rahatlıklarının yanı sıra donanım ve anahtar işaretlerini de öğrenmiş olmaları gerekir. Sağlam bir teknik ve müzikal hazırlık öğrencinin bu eserleri çalmada deneyim kazanmasında olumlu bir temel sağlayacaktır. Bu gerekli ön becerilere sahip olunmadan orta düzeyde bir "menuet"e başlayan bir öğrenci ders boyunca, müzikal açıdan sönük, ritmik açıdan aksayan ve teknik olarak da güçlükle yapılan bir performans kurtarmaya çalışan bir öğretmenin boş giden çabalarıyla karşılaşacaktır.

Klasik döneme ait eserler çalan bir öğrencinin ise iki el arasındaki nüans farklılıklarını, artikülasyon tekniklerini öğrenmiş olması gerekir. Sağ elinde melodiyi duyururken sol elindeki eşlik konumundaki partiyi daha hafif çalabilmelidir. Elyse, Garden, Mach ve Uszler'a (16) göre, klasik dönem müziği, melodi-eşlik dengesinin en iyi şekilde gerçekleşmesi, dizi ve arpej pasajlarının en temiz şekilde sergilenmesi ve sanki hiç kullanılmamış gibi bir pedal kullanmanın ince noktalarını başarmak için bir çok olanak sağlar.

Genellikle, öğrenciler romantik döneme ait eserler çalmaktan zevk alırlar. Bu eserler öğrencinin müzikal yönünün gelişimine yardımcı olurlar. Bu döneme ait eserler çalan bir öğrencinin pedal kullanmasını öğrenmiş olması gerekir. Romantik dönem piyano edebiyatı, el pozisyonu açısından aralıkların genişlediği, hassas, duyarlı bir ses üretiminin olduğu, bravura etkisinde bir eğilim olduğu, daha farklı, daha çeşitli renk ve rezonans üretmek için pedale güvenildiği ve kullanıldığı ideal bir ortamdır.

20. yüzyıl müziği hareketliliği (yapı ve registerin sık değişimi), bağımsızlığa (ölçü, aralık, ritm seçenekleri ve doğaçlama) değer vermeyi, yeni el pozisyonlarının gelişimini ve bazen de piyanoyu vurmalı bir çalgı gibi kullanmayı gerektirir.(16)

Son olarak, herhangi bir dönemden veya stilden oluşan ve dereceli olarak öğrenciyi hazırlayan dengeli bir repertuar seçmek piyano öğretmenin sorumluluğundadır. Genellikle, deneyimsiz öğretmenler, daha kolay olan hazırlayıcı nitelikteki materyali ihmal ederek, öğrencinin seviyesiyle uyuşmayan zor parçaları çalıştırma eğilimindedirler. Piyano eğitimi kalitesini yükseltmek, geliştirmek için bu tür yaklaşımlardan uzak durmak gerekir.

2. Sonuç ve Öneriler

Piyano eğitimi çalgı eğitiminin temel boyutlarından biridir. Piyano çalmasını öğrenme, temelde zihinsel, devinışsel ve duyuşsal becerilerin gelişimini kapsayan çok yönlü ve karmaşık bir süreçtir. Piyano eğitiminin temel amacı, sağlam bir teknikle birlikte öğrencinin müzikal gelişimini sağlamaktır. Piyano eğitiminin başlangıç aşaması, teknik yeterliliğe ulaşmanın temelini oluşturan, doğru el pozisyonu, doğru oturuş / duruş (posture) gibi davranışların ve tuşe, sonorite, klavye hakimiyeti, ajelite gibi becerilerin kazanılmasının temelini teşkil ettiğinden önemi büyüktür. Ancak, kazanılan bu temel davranış ve becerilerin geliştirilmesinin yanısıra, yeni ve bir üst basamakta-ki davranışları, teknikleri öğrenme, bunun sonucunda da, daha farklı boyutlarda ve stillerde eserleri çalma, tanıma, müzisyenlikle ilgili becerileri kazanma, geliştirme, piyano eğitiminin bir sonraki basamağı olan orta düzeydeki bir piyano eğitiminde gerçekleştirilebilmektedir. Eğitimciler, piyano eğitiminin orta düzeyini, ya eserlerin teknik gereklerini, gerekli önkoşulları ve mevcut becerileri tanımlayarak, ya da, öğrencinin zihinsel açıdan hazırlanışluğunu göz önünde bulundurarak tanımlamaya çalışmışlardır. Bahsedilen davranış ve becerileri öğrenciye kazandırmada en etkili yollardan biri öğretmen tarafından seçilen uygun repertuvardır. Repertuvar, piyano eğitiminin hangi aşamasında olunursa olunsun istenilen davranışları, becerileri kazanma ve geliştirmede, beklenen hedeflere varmada en önemli araçlardan biridir. Piyano eğitiminin başlangıç düzeyinden ileri düzeyine kadar her aşamasında öğrencinin düzeyine uygun repertuvar seçimleri titizlikle yapılması gereken, en kritik konuların başında gelir. Kaliteli bir piyano eğitimi için, piyano öğretmenin geniş bir materyal malzemesini de tanınması ve daha da önemlisi öğrenme süreci içerisinde bu materyalleri nasıl hazırlayacağını bilmesi gerekir. Birçok eğitimciye göre de uygun repertuvar seçmek eğitimcinin en önemli görevlerinden biridir. Öğrencinin tecrübe kazanacağı repertuvar seçimleri, öğretilecek teknik ve davranışları uygun bir şekilde sıralayarak yapılmalıdır. Yani, materyalin uygun, dengeli bir sıralamayla öğretilmesi anahtardır. Bu sıralamayı yapmak öğretmen için çok önemli bir görevdir. Öğrenci, bu şekilde hazırlanan bir repertuvar yardımıyla başarılı olabilir.

Yukarıda açıklanan sonuçların ışığında geliştirilen öneriler maddeler halinde aşağıda sunulmuştur:

1-Öğretmen, repertuvar belirlerken, öğrencisinin hazırbulunuşluk durumunu, fiziksel yapısını, teknik düzey ve müzikal yeterliliğini göz önünde bulundurmalıdır.

2-Repertuvar seçerken, öğretilecek teknik ve davranışların uygun sıralamayla dengeli bir şekilde yapılmasına dikkat edilmelidir.

3-Repertuvar belirlemeden önce, öğrencinin önceki piyano eğitimine ilişkin bilgi edinmek yararlı olacaktır.

4-Eğitim sürecinde gerektiğinden fazla veya çabuk ilerleme beklentisi içinde olmaktan kaçınılmalı, öğrenci henüz hazır değilken, seviyesinin üzerinde eserler verilmemelidir.

5-Repertuar belirlerken, piyano edebiyatının çeşitli dönemlerine ait eserlerine yer vererek, eserlerde düzey ve çeşitlilik bakımından seçenekler arttırılmalı, farklı dönem, stil ve karakterdeki eserleri tanıma olanağı sağlanmalıdır.

6-Öğrencinin teknik gelişimini sağlayacak eserlerin yanı sıra öğrencinin seviyesine uygun motive edecek parçalara da yer verilmelidir.

7-Repertuar, düzey açısından kendi içinde dengeli ve tutarlı olmalıdır. Yani, repertuvarında, bulunan seviyenin hem altında hem de üzerinde eserlere yer vermek uygun değildir.

8-Etüt seçerken öğrencinin teknik gereksinimlerini göz önünde bulundurmak ve çaldığı eserlere de hazırlayıcı veya geliştirici nitelikte olmasına dikkat etmek yararlı olacaktır.

3. Kaynaklar

- 1- Winston B., K., ‘ The Development of a Multimedia Web Database for the Selection of 20th Century Intermediate Piano Repertoire’ Doktora tezi, s. 18, Faculty of the Graduate School of the University of Texas at Austin. 2003.
- 2- Aynı, s.19-21
- 3-Aynı, s.21-22
- 4- Garden S ., Mach E., Uszler M., The Well-Tempered Keyboard Teacher, s.184, Shirmer Books, New York, 1991.
- 5- Camp M. W., Teaching Piano, s.26, Alfred Publishing Co, Insc., California , USA. 1992.
- 6-Akyıldız O., Arseven A., Şentürk N., ‘ Müzikal Yapı Ön- bilgisinin Piyano Eser Seçimine Etkisi’ 1924-2004 Musiki Muallim Mektebinden Günümüze Müzik Öğretmeni Yetiştirme Sempozyumu Bildirisi, Süleyman Demirel Üniversitesi, 7-10 Nisan 2004, Isparta.
- 7-Garden S ., Mach E., Uszler M., Ön. Ver., s.186
- 8-Camp M. W., Ön. Ver., s.17.
- 9-Apfelstadt H., First Things First: Selecting Repertoire, Music Educators Journal, s.18, Vol.87 No.1 s. 19-22, Jul, 2000.
- 10- Ostromencki N., Zeigler M., Some Guidelines and Sources For Choosing Repertoire, 23.1.2008 tarihinde www.pianoeducation.org adresinden alınmıştır. Son güncelleme tarihi: 9.5.2007
- 11- Garden S ., Mach E., Uszler M., Ön. Ver., s.188.
- 12- Gültek B., Piyano Pedagojisinin Temel Özellikleri, 23.1.2008 tarihinde <http://www.pianoegitimi.com/pedagoji.html> adresinden alınmıştır.
- 13-Winston B., K., Ön. Ver., s.25.
- 14-Aynı, s. 24.
- 15- Enoch Y., Lyke J., Creative Piano Teaching, s.232, Stipe Publishing Company, Illinois,USA. 1987.
- 16- Garden S ., Mach E., Uszler M., Ön. Ver., s.216.